

Na lukách mezi Štíberkem a Změtínem se můžeme setkat s jedním méně hojným ptákem Evropy, chřástalem polním. Zde zůstal zachován i během 80. a 90. let minulého století, kdy ve většině evropských zemích vymizel. Volání samců, které připomíná přejíždění prstu po hřebenu, se dodnes rozléhá v travnatých porostech po obou stranách rokle. Na podmáčených místech u prameništ naleznete v travních porostech cvrčíku zelenou a ve stromových lemech s převládajícími olšemi cvrčíku říční. Oba druhy se pohybují převážně v hustých porostech rostlin, takže nebýt hlasitého volání samečků připomínající v různé míře cvrčení, nevěděli bychom o jejich přítomnosti.

Nenápadní jsou i tuhýci obecní, kteří hnízdí velmi často v keřích růží. Jsou to ptáci, kteří se převážně živí živočišnou potravou, kterou jim pomáhá zpracovat malý zoubek na horní čelisti zobáku, zvaný zej. Tuhýky doprovází pěnice hnědokřídle, které rovněž využívají ochrany trnitých keřů.

V lukách na hranicích obhospodařovaných pozemků a cest hnízdí skřivan polní. Pokud se ve stejných místech vyskytují i keře, bývá zde zastížen největší z našich druhů strnadů a také málo početný strnad luční, kterého snadno poznáme podle cvrčivého zpěvu.

V lesních lemech jsou běžní holubi hřivnáči, méně často uslyšíme charakteristické volání hrdličky divoké. Nad louky často zaletuje nejhojnější dravý pták, káně lesní. Daleko vzácněji se objeví včelojed lesní, vázaný na blanokřídly hmyz, jako jsou různé druhy vos. Zřídka na přeletu se také objeví náš největší havranovitý pták - krkavec velký a z lesů u Lubenské hájenky zaletuje do luk čáp černý. K velmi hojným druhům luk a lesních lemů patří žlutavý strnad obecný.

Ve vlhkých loukách v blízkosti lesa a na hranách skalních stěn se můžeme setkat s ještěrkou živorodou. Je menší a více hnědavě zbarvená než známější ještěrka obecná.



*cvrčík říční*



*strnad luční*



*ještěrka živoroda*



*pěnice hnědokřídle*



*hrdlička divoká*



*strnad obecný*



*chřástal polní*



*tuhýk obecný*

